

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 25 Maja v. s. 1825 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W i l n o.

W ostatni czwartek, d. 21 t. m. w mieście tutejszem, był obchodzony dzień Wysokich Imienin JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĄŻĘCIA JEGOMOŚCI CESARZEWICZA, KONSTANTEGO, przez uroczyste zrana nabożeństwo i śpiewane *Te Deum laudamus*, we wszystkich kościołach. Wieczorem miasto było oświetlone.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest d. 16 maja.

Dnia 12 terażniejszego miesiąca dwór Cesarzski przywdział żalobę na 2 tygodnie z powodu śmierci J. K. W. Xiężny *Matyldy*, małżonki Xiążęcia Eugeniusza Wirtemberskiego, w na jeden tydzień z powodu śmierci Jey Wysokości Xiężny Panujacey *Ludwiki Nassauskiej*; żaloba dzieli się na dwie równe części, wielkiej i małej.

Jenerał major *Neidhardt* iszy mianowany jest gubernatorem Odessy, na mieyscu jenerał majora Hrabiego *Guriew*, który na własną prośbę uwolniony został od tego urzędowania.

Radca stanu, *Peiker*, mianowany ober-prokurorem Rządzącego Senatu Departamentu rozgraniczenia. (*J. d. S. P.*)

Pszczola Północna pod dniem 8 maja donosi z Moskwy: dnia 3 maja J. K. W. Xiążę Oranii wyjeżdżał do Nowego Jeruzalemu; potem odwiedził *Archangielsk*, gdzie miał obiad u Xiążęcia *Jussupowa*; wieczorem zaś, powróciwszy do Moskwy odwiedzeniem swoim zaszczycił ruski spektakl. Dnia 4 Jego Wysokość, oglądał uniwersytet, a wieczorem był na balu u jenerała kawaleryi *Apraxina*. Dnia 5 odwiedził bogaty magazyn *Luohmanowa*, i był na balu u Wojennego Jenerał gubernatora. Dnia 6 zwiedzał dobroczynne zakłady w Moskwie, i był na balu u Hrabiny *Bobryńskiej*. Dnia 7 przypatrywał się działaniom moskiewskiej kommandy pożarney na *Dziewiczem Polu*, a wieczorem był na przechadze w ogrodzie pałacowym, gdzie liczne zgromadzenie wyższej publiczności moskiewskiej miało szczęście oglądać Xięcia, już raz ostatni za terażniejszego pobytu w tej dawnej stolicy. Jego Wysokość wyjechał z Moskwy do Warszawy o północy, zostawując w sercach jey mieszkańców uczucia wieczney wdzięczności za swoją ku nim uprzejmość i łaskawość.

Gazeta handlowa pod 16 maja z *St. Petersburga* donosi, iż najwyższym Ukazem pozwolono kupcom cudzoziemskim, którzy wszedłszy do poddaństwa rossyjskiego, zapisali się do 1szej gildy, i używają ulgi w miastach *Odessie* i *Teodozyi*, budować statki morskie i otrzymywać patenta na zaciągnięcie bandery rossyjskiej.

Taż gazeta donosi z Odessy pod 1szym maja, iż tam ciągle trwa poszukiwanie pszenicy, i w ciągu ostatniego tygodnia kupiono do 15 000 czetwierti ozimki po 14 i 15 rubli, arnautki około 5000 czetwierti po 17½ i 18½ rubli. Nadto zakontraktowano ozimki po 11¼ do 13 rubli za czetwierć. — Welny też bardzo szukają. Z owozarni Xiążęcia *Boratyńskiego* przedano do 600 pudów welny hiszpań-

skiej po 60 rubli 75 kop. pud; a z owozarni *PP. Pikteta* i *Reweljoda* do 2500 pudów, placąc do 61½ rubli za pud pierwszego gatunku, za insze zaś gatunki proporcjonalnie. Łoju topionego przedano do 5000 pudów po 9 rubli.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa d 31 maja.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Ostatnia data gazet warszawskich jest dnia 31 maja.

Nayjaśniejszy CESARZ i KRÓL nayłaskawiey zaszczycił raczył.

Orderem Orła Białego.

JW. Hr. *Bernstorff*, ministra spraw zagranicznych Królestwa Pruskiego.

Orderem s. *Stanisława*.

Klasy I, JW. *Ancillon*, Rzeczywistego Taynego Radeę Poselstwa Nayjaśniejszego Króla Jmoi Pruskiego.

Klasy II, JP. *de Bulow* Naczelnika Wydziału w Ministerjum Spraw Zagranicznych Królestwa Pruskiego.

Klasy III, JP. *Józefa Kaczanowskiego* 2go Sekretarza Kancellaryi Królewskiej Sekretaryatu Stanu.

Klasy IV, JP. *Franciszka Gościmskiego*, Podsekretarza pomienioney Kancellaryi.

Dekretem z dnia 17 marca JP. Jan Hr. *Zamoyski*, pracujący w kancellaryi Królewskiej Sekretaryatu Stanu, nayłaskawiey mianowany został Kamerjunkerem Dworu Królewsko-Polskiego.

(z *Kuryera Warszawskiego*).

Królowie Polscy *August II* i *III*, gdy bawili w Warszawie wozasie Zielonych świątek, zawsze odwiedzali *Bielany* w drugi dzień tych świąt. *Stanisław August* nigdy nieopuszczał tego zwyczaju. Także i w r. 1810 N. Król *Saski*, obecny w naszym Stolicy, w tymże dniu zwiedził też mieysce. W roku bieżącym pamiętnym będzie tenże dzień, gdyż pierwszy raz w tej porze obecny w Warszawie N. ALEXANDER I, zwiedził *Bielany* wieczorem o godzinie 6; nader licznie zgromadzony lud na widok ukochanego MONARCHY wydawał radosne okrzyki. Był to odgłos nayczulszey wdzięczności dla Nayłaskawszego Oycy narodu.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Dnia 27 b. m. w południe przybył tu J. K. Mość Xiążę *Oranii*, Następca tronu Niderlandzkiego.

JJWW. Jenerałowie Adjutanci Nayjaśniejszego Pana Hr. *Osterman Totstoy* i Hr. *Czernitschef* przybyli do tutejszey stolicy.

Jenerał Pruski *Larosz Starkenfels* i jego Adjutant baron *Kleyst* przybyli do Warszawy.

SEYM KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Posiedzenie dnia 25 maja.

W Izbie Senatorskiej. Na posiedzeniu dnia tego, wniesiony był do Senatu przez Radeę Stanu Oddział 2gi xięgi I Projektu Kodexu Cywilnego Królestwa Polskiego, złożony z Tytułów następu-

jących: Tytuł IV. *O Aktach Stanu Cywilnego.* Tytuł V. *O Małżeństwie.* Tytuł VI. *O nieważności małżeństwa, o rozwiązaniu małżeństwa prawnie zawartego, i rozłączeniu co do stołu i toża, tudzież o skutkach cywilnych ztąd wypływających.* Tytuły te, większością głosów 24 przeciwko 13 w Senacie przyjęte zostały.

W Izbie Poselskiej. Dyskussya nad Projektem do prawa o ustanowieniu *Towarzystwa ziemskiego kredytowego w Królestwie Polskiem*, na posiedzeniu dnia tego w Izbie Poselskiej ukończoną została. Tak artykuł 14 Projektu pierwotnej redakcyi, jako i sam Projekt, większością głosów 86 przeciwko 26 w Izbie Poselskiej przyjętemi zostały.

RAPPORT RADY STANU

z działań Rządu od czasu ostatniego Seymu.

NAYJAŚNIEYSZY PANIE!

Za Naywyższym Waszey Cesarско-Królewskiej Mości rozkazem, Rada Stanu składa przed Tronem Waszey Cesarско-Królewskiej Mości ogólny obraz położenia kraju, jako wierny zbiór działań i skutków, które w upłynionych od ostatniego Seymu latach, stosownie do Art. 106 Konstytucyi, miała zaszczyt w corocznych wystawić raportach.

WYDZIAŁ WYZNAŃ I OŚWIECENIA.

Duchowieństwo Katolickie.

Z początkiem roku 1820 Wydział Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego odebrał z woli Waszey Cesarско-Królewskiej Mości nowe urządzenia.

Przychylając się do zanesionych przełożeń Duchowieństwa Katolickiego, popartych wnioskami Senatu, uznałeś Wasza Cesarско-Królewska Mość potrzebę, nadać zwierzchności krajowej tego Kościoła bliższą i właściwą straż, nad zachowaniem czystości zasad Religijnych, równie jak skuteczniejszy wpływ na utrzymanie powagi potrzebnej osobom, poświęcającym się powołaniu Duchownemu, jako też właściwey im karności.

W tym celu wydany rozkaz Waszey Cesarско-Królewskiej Mości, obeymował polecenie utworzenia Sekcyi Duchowney, pod naczelnictwem Arcy-Biskupa Warszawskiego, złożoney z Dyecezalnych Biskupów.

Sekcyja szczególnie otrzymała upoważnienie czynienia do Kommissyi Wyznań wniosków, względem usunięcia postanowień poprzednio wydanych, któreby w doświadczeniu okazały się nieodpowiadające ustawom Kościoła, lub stawały na przeszkodzie jego karności.

Aby ta wola Waszey Cesarско-Królewskiej Mości, według opiekuńczych Jego zamiarów dla Kościoła Katolickiego wykonaną być mogła, uznałeś równie Wasza Cesarско-Królewska Mość potrzebę nadać Kommissyi Wyznań, i Oświecenia Publicznego nową, a ile natura rzeczy dozwalała, zbliżoną do innych Kommissyi Rządowych, organizacyą.

Ta pod nowym Naczelnikiem tego Wydziału, podzielona została na trzy Dyrekcyje: Wyznań, Wychowania i Funduszów, z przydaniem tej Magistraturze Sekcyi Duchowney, która późniejszym postanowieniem Waszey Cesarско-Królewskiej Mości odebrała nowe upoważnienia i polecenia, które dopełnić miała.

W skutku tych zajęła się Sekcyja Duchowna naprzód przełożeniem uwag nad organizacyą Duchowieństwa Katolickiego w roku 1818 wydaną, jako też podaniem myśli do nowych postanowień, a mianowicie tyczących się ustalenia Sądów Duchownych, tudzież wyłączeń osób poświęconych sprawowaniu obrzędów i obowiązków religijnych, od niektórych przepisów praw Administracyjnych i Sądowych, utrudniających ich powołanie.

Rzeczony przełożenia tyczyły się w szczególności:

1. Ustaw względem sukcesyi po osobach zakonnych.
2. Sposobu odpowiadania z osób w Sądach.

3. Przepisów karności właściwey i zgodney z pozaszanowaniem winnym stanowi.

4. Wyłączeń od posług utrudniających właściwe powołanie.

5. Uwolnienia domów zakonnych i Kapłanów posługą parafialną zajmujących się, od ponoszenia ciężarów lokacyi wojskowej.

Lecz ponieważ niektórych tu wymienionych punktów zachodzi ścisły związek z projektowanymi zmianami w ogólnym prawie cywilnym, rozważa tych przełożeń do uznania i przyjęcia ogólnej xięgi prawa cywilnego odłożoną być musiała.

Dopełniając następnie Sekcyja Duchowna polecenia wzwyż wzmiankowanego, okazała Kommissyi Wyznań powody do usunięcia niektórych poprzednio wydanych, a uważanych za mniej stosowne do praw Kościoła ustanowień. Za wnioskiem jej, rozporządzenia tyczące się materyi sumienia lub przedmiotów bezpośrednio do atrybucyi władz Duchownych należących, uchylone zostały.

Urządzenie Hierarchii Kościelney.

Staranie opatrzenia kraju na przyszłość uzdatnionemi i wychowanymi w duchu religii Kapłanami, zajęło właściwą troskliwość Sekcyi Duchowney; ułożyła nowy plan Głównego Seminarium Duchownego w stolicy, mieścić mającego wyborową, a od Biskupów Dyecezalnych przysyłaną na ukształcenie młodzież.

Seminarium to zastąpić mające dawne Seminarium u Xięży Missyonarzy, za łaskawym przyjęciem i potwierdzeniem właściwych jemu urzędzeń, i oraz zwykłą Waszey Cesarско-Królewskiej Mości dla zbawiennych instytucyi szczodroblivością, obdarzone, z rozpoczęciem następującego roku szkolnego, jako połączone z Wydziałem Teologicznym Uniwersytetu otworzone zostanie, nad którym baczność i właściwy kierunek rozciąga władza Arcy-Biskupia. Sekcyja zaś Duchowna przez obowiązek włożony na nią z organizacyi, w celu opatrzenia szkół nauczycielami religii, przedstawia kandydatów z usposobionych Duchownych.

Kapituły nowo ustanowionych Biskupstw Dyecezyi Sandomierskiej i Podlaskiej, niemniej dawniejszey Augustowskiej, nanowo zaprowadzone i zatwierdzone, a w innych co do składu i liczby osób stosowniey uregulowane zostały.

Dziesięciny.

Dzieło układów o dziesięciny z początku powolny postęp mające, zwłaszcza, iż umowy przez strony niestosownie do prawa działy, a naydalszą potomność obowiązujące, często dla potrzebnego do ustawy sprostowania i wyjaśnienia powracane być musiały. Dzieło to od ostatniego zdania o tém sprawy Waszey Cesarско-Królewskiej Mości, za przepisaniem nowej instrukcyi, a szczególniey za łaskawym wydaniem przez Waszę Cesarско-Królewską Mość postanowienia, pozwalającego stronom z wiedzą zwierzchności Duchowney dobrowolnego układania się o dziesięciny, przyspieszone zostało, a termin prekluzyyny do powyższych się dobrowolnych układów na dzień 1 czerwca r. b. oznaczony, zapowiada bliskie jego ukończenie.

Opatrzenie Duchowieństwa.

Lecz stan funduszów Duchownych, potrzeba dostateczniejszego opatrzenia osób poświęcających tak świętemu powołaniu, iżby bez trosk o własne i naglące życia potrzeby oddawać się mogli obowiązkowi swoim, była powodem wielkomyślney Waszey Cesarско-Królewskiej Mości troskliwosci do ustanowienia Komitetu, któryby obok wykazania funduszów obecnych, wchodząc w potrzeby Duchowieństwa, w ciężary dotykające je nad równość z innymi stanami obywateli, podał Waszey Cesarско-Królewskiej Mości obraz istotnych potrzeb i nieuchronnego opatrzenia; dzieło ukończone, Waszey Cesarско-Królewskiej Mości złożone zostanie.

Reparacyja Kościołów.

Doświadczenie przekonało o potrzebie popra-

wy przepisów, urządzających składkę na wystawę lub reparacyą Kościołów. Dozory kościelne poźniejszem postanowieniem Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości, z Dziekana i z właścicieli w parafii osiadłych złożone, przestrzegają ściślejszy całości budowli parafialnych, i bez ich uznania i wpływu, żadne około nich roboty przedsiębrane nie są; spodziewać się należy, że zastrzeżona część czwarta pozostałości po każdym Beneficyacie, dostarczy z czasem funduszu na przyzwoite ich utrzymanie.

Pomijając fabryki pomniejszych, liczba znaczniejszych reparacyi Kościołów przywiedzionych do skutku w latach upłynionych wynosi 61; z tych podeymowane nakładem Rządu, a po części z oszczędzeń po wakujących Biskupstwach są: Archi-Katedralny w *Warszawie* wewnątrz, Kościoły Katedralne: w *Lublinie*, w *Sandomierzu*, i w *Chelmie*, również jak Kościół w *Łomży* i Pijarski w *Radomiu*, niemniej wznoszący się i bliski ukończenia w *Suwalkach*.

Lubo zmiany wszelkie granic parafii odłożone są do ogólnego urządzenia; gdzie jednak ważne zachodziły powody, nie odmawiał Rząd ich przyjęcia.

Rząd dozwalał również za dobrowolnym porozumieniem się stron, i wpływem władzy Duchowney, na zamiany kościelnych gruntów w miejscach, gdzie tego dogodność lub potrzeba doradzała.

Korrespondencye ze Stolicą Apostolską.

W liczbie ważniejszych korespondencyi ze Stolicą Apostolską, policzyć można Bullę dozwalającą utworzenia Kapituły obrzędu Grecko-Unieckiego przy Katedrze Chelmskiej, tudzież zniesienie dawniejszey ustawy *Leona Xgo*, wzbraniającej osobom urodzenia nieszlacheckiego wstępu do Kapituł Katedralnych.

Postuga Parafialna.

Porównyując stan Duchowieństwa Katolickiego z wykazem podanym w raporcie ostatnim, okazuje się liczba zmniejszona Xięzy Swieckich ubytych przez zycie, a nie zastąpionych nowo wstan wstępujących, o 184 osób: ilość ich terazniejsza czyni 2478.

Alumnów po Seminariach Swieckich podniosła się liczba do 253, a zatém o 69 osób nad stan dawniejszy; w trzynastu Seminariach, gdzie się mieszczą, użytych do dozoru i nauki Professorów mają 56.

Zakonników, licząc w to członków Zgromadzeń supprymowanych jest liczba ogólna 1375, mniejsza od wykazanej dawniej o 54, z powyższej jak Duchowieństwa Swieckiego przyczyny. Zakonnice 359.

Kościółów parafialnych wraz z filialnemi razem 1997. Dekanatów 150.

Mowa Jaśnie Oświeconego Xięcia Drukckiego Lubeckiego Ministra Przychodów i Skarbu, miana w Izbie Poselskiej dnia 21 maja 1825 roku, przy wniesieniu Projektu do Prawa o Towarzystwie kredytowém ziemskim.

Prześwietna Izbo Poselska!

Z rozkazu NAYJAŚNIEYSZEGO PANA, przedstawiamy Izbie projekt do prawa ostowarżeniu kredytowém ziemskim.

Wiadome są powody nastania tego projektu; bo już od dawna i nieraz dało się słyszeć powszechne i naglące życzenie, aby Rząd przedsięwziął środki, do ustalenia stosunków między dłużnikami a wierzycielami hipotecznymi, więcey z położeniem ich wzajemném zgodnych.

Nim przystapiemy do wyłożenia przyjętych w tym celu zasad, niech nam wolno będzie sięgnąć źródła wydarzeń, z których wypłynęła ta smutna konieczność zmieniana poniekąd umów pod powagą prawa zawartych; a pomnąc na to, jak ściśle węzeł wypadki przeszłe z terazniejszymi łączy, łatwo przyznamy, iż dla zgłębienia złego w całej istocie, należy wprzód zbadać przyczyny, których to złe jest skutkiem.

W dziejach klęsk krajowych znajdziemy pochodzenie tych ogromnych długów, ciężących pra-

wie wszystkie posiadłości ziemskie. Nastąpiły one wśród walk z obcemi, i towarzyszących im zaburzeń wewnętrznych, które ciągną koleją trapiły tę ziemię; a naysłabiej i naysłabiej bohaterskich zawody, naysłabiej wysilen i nieograniczonego poświęcenia się przykłady, tyle przyczyniły tych długów, co sam kraju upadek i zwycięzców nakazy. Słowem, od czasu zgubnego Szwedów najazdu, nieupłynął rok prawie żaden, któryby, do istniejącego brzemienia, nowych nie dodał ciężarów.

Wśród takich to nieszczęść, uznano w roku 1789 potrzebę zaprowadzenia stałego w kraju podatku i uchwalono ofiarę 100 grosza. Wnet i ta opłata okazała się niedostateczną; powiększona kolejną, pod różnemi nazwiskami, przez rządy następne, przeszła nakoniec sumę roczną 16stu milionów. Tym sposobem, kapitał trzechset kilkadziesiąt milionów, przestał być własnością prywatną i publiczney potrzebie poświęcony został.

To dobr wartości zmniejszenie, lubo tak ogromne, mnieyby jeszcze było dotkliwym, gdyby większe daleko ciężary, nie tłoczyły oddawna właścicieli ziemskich. Mamyż tu przytaczać, jak niezdolnością były rekwizycye, jak uciążliwymi kontraktami w czasie wojen 6go i 9go roku? Dotąd jeszcze czuć się nam dają skutki tego olbrzymiego systemu, który handlowi naszemu zadał cios śmiertelny, zwracając ku rolnictwu wszystkie usiłowania narodu, i płacącego niegdyś haracz płodom ziemi naszej! Widzieliśmy późniey ustanowione moratorium, dzieło niezbędney potrzeby; widzieliśmy, jak i ten środek, w nacyzostwie podany chęci, w skutkach swych stał się szkodliwym, gdy zostawując właścicielom odłużone majątki, wystawił ich na większe jeszcze straty, za powrotem wojny, niemniej od poprzednich niszczący.

Doszła nakoniec miara nieszczęść, które wy-czerpały krew i bogactwa Polaków.

Złitowała się Opatrzność, dając nam w dobroci swojej Monarchę, który na to tylko użył zwycięstwa, by przywrócił ołtarz Ojczyzny i na niewzruszonej oparł go posiadzie. W Jego twórczy myśli powstała narodowa Ustawa, a w niej, naysłabiej dla nas zajaśniały zorza.

Lecz niezagojone jeszcze rany i niedostatek lepszego środka, zmusiły do przedłużenia moratorium; to jednak przedłużenie wnet było bliskiem końca, a obawy skutków, ztąd wyniknąć mających, przejmowały powszechnie mieszkańców. Monarcha ucałował słusność tych obaw, przełożonych Mu przez posłanników narodu; rozkazał więc zebrać wszystkie wiadomości w tej mierze, i zając się środkami usunięcia zagrażających przygod.

Pragnąc tak szlachetnemu odpowiedzieć powołaniu, Rząd przebiegł przeszłość, rozważył stan terazniejszy, a podnosząc przyszłości zasłonę, przekonał się, iż przy niskiej dóbr ziemskich cenie, żrącej brakiem handlu i bezcennością płodów, niewątpliwymi były zamieszania, jakie za sobą wykonanie praw zwyczajnych pociągnie; poznał, iż ta bezcenna, wszystkim zarówno dotkliwa, doszła do stopnia, że ziemia nawet za połowę wartości nie może znaleźć nabywcy, a dódyzie daleko gorszej kolei, za wystawieniem na sprzedaż publiczną ogromney dóbr liczby; dostrzegł, z wykazów hipotecznych sześciu Województw, gdzie z końcem roku 25 już hipoteka urządzoną była, iż gdy jest 505 milionów długu na 799 wartości, przeto niejedyn dłużnik, straci cały majątek, choćby przez pół obciążony, kiedy niejedyn wierzyciel, którego wierzytelność przenosi taxę sądową dóbr, niekiedy przez niemożność sprzedania do połowy istotney wartości zniżoną, upadnie z częścią, a może nawet i z całym kapitałem; wszedł wreszcie i w te wszystkie do zakłuceń powody, których, przy tego rodzaju czynnościach, tak skwapliwie lichwa i pieniąctwo się chwytła; a zważywszy to wszystko, powziął przekonanie, iż to nieprzerwane pasmo wywłaszczeń, domierzy zguby rolnictwu, i bez zaspokojenia nawet stron powodowych, wzruszy pierwsze żywioły pomyślności krajowej.

W takim to stanie rzeczy, podano NAYJA-

ŚNIEYSZEMU PANU projekt zaradczy, roztrząsnięty i przez Deputacyą z członków Izby Sejmowych wyznaczoną, i przez Radę stanu. NAYJAŚNIEYSZY PAN, powodowany oycowską troskliwością, chcąc to tylko zaszczycić inicjatywą swoją, coby uznanem było za zdolne zapewnić pomyślność poddanych, rozkazał przesłać go pod rozważenie Rad Wojewódzkich. Ten zatem projekt, plon tyłu roztrząsań i rozważ, przynosimy dziś do obrad Waszych.

Treść jego jest następująca:

Właściciele dóbr ziemskich, opłacający więcej jak sto złotych podatku ofiary, przypuszczeni są do Towarzystwa kredytowego solidarnego, gdzie wnoszą mają rocznie gotowizną 6% od summy zaciągniętej na pierwszą hypotekę.

Ilość pożyczki, nie może nigdy przewyższać ilości 60 razy wziętej podatku ofiary.

Towarzystwo, wyda na nią listy zastawne, przynoszące 4 od sta.

Temi listami będzie można spłacić wszystkie długi hypoteczne, zaciągnięte przed ogłoszeniem niniejszego prawa.

Różnica między 6 procentami pobieranymi, a 4 płaconymi przez Towarzystwo, posłuży do wykupna listów zastawnych, wyciąganych losom co sześć miesięcy. Tak, w przeciągu lat 28 listy zastawne wyjdą zupełnie z biegu; wierzyciele odbiorą gotowizną całość kapitałów, a towarzystwo rozwiązaniem zostanie.

Reprezentanci! Znacnie potrzeby i życzenia tych, którzy was chlubnym zaszczytliwym wyborem, w sumieniach przeto Waszych ocenić potrafiacie powody tego nader ważnego przedsięwzięcia. Lecz nim uznacie władzę konieczności, nim pod jej przewagę oddacie istniejące ustawy, zapewne wiedzieć zechcecie: czyli wymagane ofiary przyniosą pożądaną skuteczną, czyli własność ziemską znajdzie w ustawie niniejszej dostateczne wsparcie?

Uprowadzając słuszną Izby w tej mierze troskliwość, wypada nam objaśnić, z jakiego stanowiska Rząd, przedmiot cały uważał.

Wziąwszy za podstawę podatek ofiary, ogół listów zastawnych, podług sposobu oszacowania podanego w projekcie, wyniesie 265 milionów; warunki jednak tamże zastrzeżone, równie jak inne rozmaite przyczyny, znacznie zmniejszyć mogą, a zmniejszona tym sposobem ilość, możeby nie odpowiadała potrzebie.

Lecz gdy z jednej strony znaczna część wzajemnych długów łatwo umorzona być może; gdy nadto z wyraźnego upoważnienia NAYJAŚNIEYSZEGO PANA, mamy zaszczyt oświadczyć, iż Rząd przystępując do Towarzystwa z częścią dóbr narodowych, postanowił zaciągnięte na nie listy zastawne obrócić tak na spłacenie części długów Skarbowych, jak i na wypożyczenie tym z właścicieli ziemskich, którzy obok istnienia Towarzystwa, dostateczną okazać pewność; mniemamy, iż cel główny projektowanego prawa osiągniętym zostanie.

Wręście, dla ożywienia biegu i nadania większej rękojmi tym nowym wartości znakom, przysmować je Rząd będzie w opłacie tych dóbr narodowych, które później sprzedać zamierza.

Temi to sposobami rozciągając wpływ zbawienny na Towarzystwo, rozszerzy drogę ratunku, otwartą dłużnikom, o ile mu tylko dozwolą dobro ogółu, za które odpowiadać powinien; bo próżnoby kto mniemał, iż zamiarem jest Rządu zasłonić przed wywłaszczeniem tych, z nazwiska tylko dziedziców, których długi wyrównują lub przenoszą dół wartość: jedyna korzyść, jakiej ztąd oni spodziewać się mogą, jest ta, iż ich obra przejdą spokojnie, i w cenie wyższej do rąk innych właścicieli, których staraniem pierwotny odzyskają szacunek.

Bolesnem jest wprawdzie dla Rządu, iż musi kłaść granice wsparcia wszystkim niedoli; jednak śmie sobie pochlebiać, iż przynajmniej w ogóle potrafi podanymi środkami ustalić własność ziemską, tę najsłabszą trwałości ustaw towarzyskich podstawę.

Czystością powodów silny, z ufnością Rząd oddaje dojrzałych rozważań owoc, pod sąd doświadczenia i sprawiedliwości Prześwietnej Izby.

Gdzie serca tchną jednym uczuciem, gdzie wszystkich jeden cel, cel dobra publicznego kojarzy, tam skutek narad, odpowie zapewne życzeniom Monarchy, który nie pragnie jak szczęścia Swych ludów i pomyślności Królestwa Polskiego.

PRUSSY.

Berlin d. 24 maja.

(z Korrespondenta Warszawskiego).

Na dniu 21 b. m. odbył się w zamku królewskim, uroczysty obrzęd zaślubin, J. K. Mości Xiężniczki Ludwiki córki królewskiej, z J. K. Mością Xięciem Fryderykiem Niderlandzkim, w obecności Króla, Królowy Niderlandzkiej, całej rodziny królewskiej, Xięcia Kumberland, dworu i ciała dyplomatycznego znajdującego się w Berlinie. Biskup Eylert przy asystencji kapłanów nadwornych dawał ślub dostojnej parze.

FRANCYA.

Paryż dnia 14 maja.

(z Gazety Warszawskiej.)

Xiążę Saski Maksymilian z synem i córką był d. 10 b. m. na obiedzie u Króla Jmci w St. Cloud, a wieczorem znajdował się na teatrze narodowym. Wspomniany Xiążę wyjechał wczoraj do Wersalu. Gdy przejeżdżał przez Barcelonę, władza miejska tameczna ofiarowała mu w podarunku kosztowną gotowalną podróżną.

Dnia 12 b. m. po teatrze Xiążę Talleyrand miał u Króla Jmci wysłuchanie, które 3 kwadransy trwało.

Król Jmci wezwał prezesów i jenerałnych prokuratorów sądowych, aby się znajdowali na koronacji w Rheims. Dla ozdobienia sali tronowej podczas koronacji, zawieszono 14 pięknych obrazów, wystawiających 14 Królów Francuzkich. Baldachim tronowy jest z fabryki Pana Mal'et w Paryżu; składa się z litej materii, zwanej *Drap d'or*, na której są wyrobione winogrona, kłosy, gałęzie dębowe i lilie; na bocznych firankach baldachimu znajduje się pelikan i baranek, a nad cyfrą Królewską korona z dyamentów, i grupa aniołów unoszących glob z krzyżem.

Prezesi konsystorzów protestanckich w Paryżu, Strazburgu i Nimes, odebrali także Królewskie listy (*lettres closes*) wzywające ich na uroczystość koronacji. Prezes paryżki, gdy dla słabości zdrowia sam obecnym być nie może, prosił, aby jednego z jego kolegów wezwano. Rzeczeni prezesowie odebrali potem reskrypt ministra spraw wewnętrznych, dotyczący ubioru, w jakim wystąpić obowiązani, to jest: w sukni haftowanej, białych pończochach jedwabnych, kapeluszu stosowanemu z piórem, i szpadą. Podali więc prośbę, aby im wolno było znajdować się w zwyczajnych ubiorach obrzędowych, w których zwykle bywali, nawet podczas ważnych uroczystości, twierdząc, iż prostota tego ubioru jest przyzwoitsza ich stanowiu, niż złote i srebrne hafty, lub ostra broń, przy czem łatwo by mogli wystawić się naszyderstwo pospolitego ludu.

Hrabia Bonneval, mer miasta Bourges, żądał od mieszkańców jego wynagrodzenia za swoją podróż na koronację Królewską. Po niejakiach sporach wyznaczyła mu tameczna municypalność 8 000 franków, i prócz tego 6 000 franków na ucztę, którą da tameczne miasto w dzień koronacji.

Sidi-Machmud, poseł deja tunetańskiego, zabawi 2 miesiące w Paryżu.

Zbierają tu składkę dla greka urodzonego w Stambule, który dawniej był bogatym bankierem, lecz po śmierci patriarchy utracił majątek i schronił się do Francji.

W ciągu ostatnich 30 lat wybito we Francji 2447 milionów 924,164 franków pieniędzy złotych i srebrnych.

Wilno dnia 25 maja o. 4. 1825 Roku.

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

1. Лишовско-Виленское Губернское Правленіе, по случаю открывшихся ваканцій Узднскихъ Казначействъ въ повѣствахъ: Ошмянскомъ и Вилкомирскомъ, и по невякъ ни кого въ здѣшнюю Казенную Палату съ благонадежнымъ для казны залогомъ въ опредѣленію на сіи мѣсна, вызываесть, что еслибы кто изъ помѣщиковъ, Членовъ Присудственныхъ мѣснъ, и сослужащихъ въ службѣ или ошпаивныхъ Чиновниковъ, пожелалъ опредѣлился на контору изъ показанныхъ Казначейскихъ ваканцій, благоволишь явивши въ оную Палату съ узаконенными о произхожденіи своемъ, исправляемыхъ должностяхъ Апшесмаціями, и формулярными списками, а такъ же съ соотвѣстивеннымъ закономъ залогомъ на Ошмянское двѣснъ и Вилкомирское приста мужеска пола душъ. Маія 16 дня 1825 года.

Секретарь и Кавалеръ Клейснъ.

1. Litewsko-Wileński Gubernialny Rząd, z powodu odkrywanych się wakansów Powiatowych Exaktorow: w Oszmiańskim i Wilkomirskim Powiatach, gdy nikt dotąd z dostateczną Skarbowi kaucją dla zajęcia takowych placów do tutejszey Skarbowey Izby nie jawił się, wzywa Urzędników, Obywateli, ofycyalistów skarbowych tak w służbie jako i w dymissyach będących, jeśliby kto zażądał zająć którykolwiek z wspomnianych wakansów, raczy przybyć do Izby Skarbowey Wileńskiej, z urzędowemi o urodzeniu, kondnicie i spełnianych obowiązkach świadectwami, oraz z stosowną do praw kaucją na Powiaty Oszmiański dwieście, a Wilkomierski trzysta płci męzkiey душ. Maja 16 dnia 1825 roku.

Секретарь и Кавалер Клейст.

1. Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie wykrytego na byłych członkach Szawelskiego miejskiego Ratusza decessu, w pobieranych przez nich z mieszczan i niewniesionych do Skarbu na podatki pieniędzy, w ogóle sr. rub. 2549 kop. 65 $\frac{1}{2}$ i ass. rub, 6,549 kop. 53 $\frac{1}{4}$, naznaczono na sprzedaż domy z przynależnościami tych członków, w mieście Szawlach położenie mające, a mianowicie: Burmistrza Borkowa; Radnych: Symona Siwickiego, i Kazimierza Nowickiego; zmarłego Kassjera Miłaszewicza; Radnych: Hutowskiego, Jana Rymkiewicza, Leszczyńskiego; Burmistrza Pokarklińskiego, Burmistrza Jana Owsianego, Radnego Józefa Kowalewskiego, trzy części domu byłych Radnych Józefa i Bartłomieja Rymkiewiczow, gumno należące do byłego Radnego Tomasza Czapińskiego, i połowę domu z ziemią i różnym zabudowaniem zmarłego byłego Burmistrza Symona Zboromirskiego; a zatem życzący należeć do targow i kupić pomienione domy, zechcą przybyć do tego Rządu na przeznaczone do tego powtórne terminy: 1szy 25, 2gi 27 terażniejszego mca maja, a 3ci i ostateczny we trzy miesiące od dnia pierwszego wydrukowania, które później nastąpi w Sankt-Petersburskich albo Moskiewskich gazetach. Dnia 21 maja 1825 roku. Asesor Nowicki.

Секретарь Клейст.

1. Od Wilenskiej Kommissyi dla sprzedaży Skarbowych majątkow ustanowionej, ogłasza się, iż dzierżawa Powtele w Oszmiańskim powiecie położona, bez włościан i lasu z dwoma gospodarskimi zabudowaniami i karczmą, w której wysiewa się corocznie ozimego i jarego zboża 6 beczek i 5 purow, a siana ukasza się 18 wozow, rocznego dochodu w gotowym gróizu przynosi 48 rub. sr.; obszerności ziemi i łąk zawiera w sobie 129 dziesięcin i 1975 sążni, za nagromadzoną przez byłego nabywcę Swirskiego znaczną niedoimkę, oddaie się na sprzedaż, do czego naznaczają się terminy: 23, 24 i 26 następującego septembra, na które życzący kupić pomienioną dzierżawę, zechcą przybyć z dostatecznemi ewikcyami, albo z gotowemi pieniędzmi, do Wilenskiej Kommissyi dla sprzedaży skarbowych majątkow ustanowionej, gdzie będą okazane opisanie i plan tey dzierżawy. Dnia 16 maja 1825 roku.

Sowietnik Kołkowski

Pismowoditel Guberski Sekretarz Orzechowski.

1. Sąd Sierocki miejski Białostocki wspólnie z Członkiem Sądu cywilnego Białostockiego i Sokolskiego powiatow, Dekretem w sprawie konkursowey 7 maja 1821 roku zapadłym, wystawiwszy na sprzedaż z publiczney licytacji kamienicę byłego Pruskiey kamery Sekretarza Henike, w Białymstoku pod N. 542 położoną, gdy sprzedaż takową dopiero uskutecznią, przez niniejsze więc wzywa, iżby Kredytorowie Henike z Imperyum Rossyyskiego od daty ogłoszenia niniejszego obwieszczenia w przeciągu roku iednego, zza granicy zaś w przeciągu lat dwóch do takowego konkursu przybyli; inaczey bowiem po upłynieniu tego czasu pretensye ich znikczemnione zostaną.

Sowietnik Kardynałowski.
Latkowski za Sekretarza.

1. Sąd Ziemijski ptu Wilenskiego zawiadamia wszystkich Kredytorow i Pretensorow tak zesłego Wincentego Kuczewskiego Woznego ptu Wilenskiego jako też JP. Karola Kuczewskiego, iż po załatwieniu kwestyów akcessoryinemu stopniowi właściiwych, w kadencyi następney Juniowey przystąpi do ukończenia Exdywizorskiego dzieła majątku pomienionych Kuczewskich, a na niestawiających Kredytorow i Pretensorow amissją zapisze. Roku 1825 mca maja 8 dnia. Sędzia Ziemijski Ptu Wilenskiego Joachim Czyż.

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Dekretem Remissyiny Sąd Głównego 2go Departamentu Guber. Litt. Grodzieńskiej na jednoczasowe zaspokoienie wszystkich Kredytorow JW. Jana Wołodkiewicza Prezydenta Sądu Granicznego ptu Brzeskiego w majątku Kustynie w tymże powiecie leżącym ustanowiony, dnia 12 terażniejszego miesiąca jako w terminie z obwieszczenia wypadłym czynność sobie poruczoną rozpoczynawszy, przepisy Dekretu

Remissyynego i wnoszone przez strony stawające żądania pierwszemu zjazdowi właściwie zaskutecznił, powtórny na ostateczne poruczonej sobie czynności ukończenie, termin zjazdu dnia 12 października teraźniejszego roku zakreślił, w którym terminie ażeby wszyscy Kredytowicze, i z jakiegokolwiek źródła pretensye do funduszow JW. Jana Wołodkiewicza regulować mogący, z dowodami należności ich probującymi nieodmiennie pod amisyą czyli wieczną ich pretensyi upadkiem, Dekretem Sądu Głównego zamierzonym, w Sądzie niniejszym stawali, przez niniejszą awizacyą trzykrotnie w Gazecie wydrukować się powinny, strony interesowane zawiadamia. Datt. roku 1825 mca maja 15 dnia.

Klemens Wisłocki Chorąży powiatowy Brzeski Prezyd. Exdywizor.

Onufry Brzozowski Exdywizor.

Ignacy Kluczewski Exdywizor.

Wincenty Wiercinski Graniczny powiatu Wołkowyskiego Regent Exdywizor.

1. Pantalion mahoniowy gruntowney roboty angielskiej z fabryki Petersburskiej Tischnera jest do sprzedania za cenę umiarkowaną, widzieć go można w mieszkaniu Dziekana i Professora Znoski na ulicy Zamkowej w domu kapitulnym pod N. 171.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rosyją etc. etc. etc.

Pozew Edyktalny przed Sąd Ziemiński powiatu Wilenskiego na kadencyą juniową teraźniejszego 1825 r. i do każdego przypadnienia sprawy konkursowey Exdywizorskiej funduszu zesłego Wincentego Kuczewskiego Wóźnego ptu Wilenskiego, z powodztwa Urodzonego Karola Kuczewskiego w stopniu własnym i Brata swego zesłego Wincentego Kuczewskiego czyniącego, do celu zebrania na odpowiedź Kredytom funduszu wyniesiony, przy odwołaniu się do dowodow u Sądu złożyc się mających, po Debitorow tak Załcego jako też zesłego Wincentego Kuczewskiego, których Załcey Karol Kuczewski pozywa przed pomienionym Sądem Ziemińskim ptu Wilenskiego, a mianowicie: Obżałowanych Benedykta Rostowskiego o cz. zł. 3, Kazimierza Kotkowskiego o zł. 355, Krzysztofa Iwaszkiewicza o zł. 683, Bernarda Korkuza o zł. 580, Ignacego Piotra Eliasza Witeiki o zł. 925 gr. 24, Wincentego Dukszynskiego o zł. 86, Hołowni o zł. 83, Józefa Pietraszki o zł. 80, Symona Zublewicza o zł. 106 gr. 20, nieżyjącego Tadeusza Gierdziejewskiego Rot. Brasł. w stopniu Bogumiły Łabanowskiej o cz. zł. 127; Zesłego Ignacego Toczyłowskiego b. Sędziego Grodzkiego Wilenskiego i jego Sukcessorow o rubli sr. 263 kop. 41, Tadeusza i Maryannę Gołoszewskich o rub. sr. 26 kop. 50. Franciszka Zdzietowickiego o rubli sr. 16, Ignacego z Pietrowskich Massewicza o rubli sr. 30, Maksyma Prokop Prostokisza maysra kunsztu Strychowskiego o zł. 96, Adama Zukowskiego o rub. sr. 20, i tegoż osobno o zł. 117 gr. 20, Maryannę z Myszkowskich Sikorską i dalszych Sukcessorow za dług Oycy swego Benedykta Myszkowskiego o cz. zł. 125, Mateusza Kontryma o zł. 435 gr. 20, Agnie-

szkę wprzód Daszkiewiczową ad presens Chodakowską o sumnę w sprawie okazać się mającą, Andrzeja Daszkiewicza, Józefa Huwalta b. Prezydenta Grodz. Wilenskiego i jego potomkow wespół z kompanią Bankową o rub. sr. 680, Antoniego Siewruka o rub. assygn. 1500, Józefa Gaydamowicza o zł. 97 gr. 20, Kazimierza Juchniewicza o zł. 182, Jana Helza Jubilera o zł. 263 gr. 14 i rubli sr. 53 kop. 90, na Sukcessorach Piotra Majewskiego, Maryannie Matce Karolu Synie i dalszemu rodzeństwu o zł. 196, Andrzeja i samą Petrysellow o rub. sr. 200, Wincentego i samą Sabotkowskich o rub. sr. 90, Jerzego i samą Butkowskich o rub. sr. 80, Gotliba Gansa o rubli sr. 100, Sukcessorow Gotliba Lejki o rubli sr. 300, Katarzynę Szamutulską in post Parymowę o rub. sr. 80, Sukcessorow Józefa Sledziejewskiego o rubli sr. 65, Sukcessorow Jana i samey Echelow o rubli sr. 80, Franka Stolarza o rubli sr. 80, Sukcessorow Antoniego Kowalskiego o rub. sr. 160, Dominika i samą Miedzichowskich o rub. sr. 70, Sukcessorow Józefa Mirera o rub. sr. 60, Marcina Palczewskiego Oycy Antoniego Józefa, jego Synom z żonami o rub. sr. 50, Wilgostowskiego o rub. sr. 50, Xawerego Czudowskiego, Stanisława i samą Kulikowskich Poręcznikow o rub. sr. 181 kop. 90, Jerzego Wersockiego Kapitana i Mateusza Boguckiego o rub. sr. 200, i udzielnie tegoż Wersockiego o rub. sr. 53 kop. 10, Dąbrawę o zł. 200, Jakóba Becolda o zł. 284, Sukcessorow Mawzera o zł. 758, Wolfa Owsiełowicza i Hirsza Wolfowicza oraz ich Sukcessorow o zł. 1,181, Wawrzyńca Joczka Rott. Ptu Trockiego o zł. 1,276 gr. 28, Zenie i jego Sukcessorom Piotra Felcebra o zł. 164 gr. 20, Dominika Sądeckiego o zł. 140, Rozalię z Surwidłow Hincowę o zł. 444 gr. 20, Michela Moysesowicza o zł. 86 gr. 20, Mowszy Leyzerowicza o zł. 60, Michała Jurewicza po Adamie Jurewiczu o zł. 66, Karola Olszewskiego o zł. 191, Michała Kuczewskiego o zł. 73 gr. 14, Jana Sagina o rub. sr. 19, Adwokata Goyzewskiego o rub. sr. 15 kop. 72, Józefa Kostki o rub. sr. 19 kop. 30, Krzeslńskiego o rub. sr. 39 kop. 70, Orlickiego Mechanika jego Sukcessorow o rub. sr. 32 kop. 70, Kapitana a teraz Szefa Zakrzewskiego o rub. sr. 26 kop. 78, Sukcessorow Chirurga Szlegiela o rub. sr. 80 kop. 75, Bielińskiego Strapczego o rub. sr. 5 kop. 33, X. Ryły o rub. sr. 107 kop. 73, Antoniego Bunaka Adwokata Magistratu Wilensgo, Agnieszkę Juszkiewiczową o rub. sr. 500, nakoniec Franciszka Kończy o zł. 3,300. Tych wszystkich powyżey wyrażonych summ na stawających i niestawających Debitorach oraz ich Sukcessorach i posiadających fundusze z wypadającymi procentami i expensem prawnym zliczyć się mającym, na wszelkich ich ogólnych bądź jakiego rodzaju funduszach z Extenuacyą onych, licytacyą ruchomości, a w niewystarczeniu funduszow z wolnym sekwestrowaniem samych osob. i za pośrednictwem władz wykonawczych z wolnym użyciem rygoru prawa, aż do zupełney satysfakcyi Dekretowi w naybliższym czasie, oczewiście sądenia o bliższości do dowodu i odvodu, oraz o to o co w sprawie proszonym i dowodzonym będzie decydowania S. M. Ż.

Roku 1825 mca maja 1go dnia. Woźny niżej własnoręcznie podpisany świadczę, iż trzy osobne kopie tego pozwu co do słowa z Aa-
tentykiem zgodne, po osoby we śrzedzinie po-
wyższego pozwu wyrażone, w sprawie Urodz.
Karola Kuczewskiego. 1szą Kopia do Drzwi
Sądowych Sądu Ziem. Wilens. 2gą kopia do
Drzwi Sądowych Ratusza Miasta Gubero.
Wilna poprzybijałem 3cią niniejszy Anten-
tyk za wiedzą i wolą Sądu Ziem. Wilenskiego
w dodatku Gazety Kuryera Littgo dla szcze-
gulnego i ogolnego wszystkich do téy sprawy
należnych stron zawiadomiłem, podałem i o ter-
minie rozprawy w Sądzie Ziem. P. Wilensk.
w kadencji następney Juniowej bydź mającey
i do każdego przypadnienia sprawy zawiado-
miłem.

Woźny Sądu Ziem. ptu Wilenskiego. An-
toni Siewruk.

Roku 1825 mca maja 10 dnia. Przed A-
ktami Ziemskimi ptu Wilensgo stawając o-
sobiście Woźny wyżey wyrażony rellacją po-
danego pozwu zeznał, w protokule Woznień-
skim własnoręcznie podpisał się.

Przyjąłem Jan Zienkiewicz W. Z. Regent.

Roku 1825 mca maja 2 dnia takowy po-
zew może bydź w dodatku Gazety Kuryera
Littgo umieszczonym.

Sędzia Ziem. ptu Wilens. Joachim Czyż.

i. Wedle Ukazu JEGO IMPERATOR-
SKIEY MOSCI Samowładnego Całą Rossyą
etc. etc. etc.

Urodzonym Adamowi Kocięłowi b. Sę-
dziemu Granicznemu Gubernialnemu Wileń,
Janowi b. Sędziemu Ziem., Rafałowi b. Sędzi-
emu Grodz. Wileń. Pisankom, Kazimierzowi
Szwytowskiemu b. Prezydentowi Gran. appel.
Wileń., Romualdowi Zaleskiemu Sekret. Kol-
leg. w stopniu Szczefanowicza Podsyndyczego
XX. Bernardynów Wileń., Piotrowi Petlińskiemu
w stopniu żyda Moyżesza Chajmowicza, Te-
ressie matce, Stanisławowi, Napoleonowi i Xa-
weremu synom, Emilii córce Chomińskim, Cho-
rażynie, Chożażycom i Chożażance, Wincencie
matce, Edwardowi synowi Kukielom Julii córce
in voto Sawickiey, Wiktorii i Antoninie Kas-
syanowiczównom sukcesorkom Mikołaja Kas-
syanowicza; Marcie Szadurskiej w assystencyi
opiekunów, Józefowi Bielińskiemu Prezesowi
Sądu Gr. 1go Depar., Karolinie matce Jerzemu;
Konstantemu i Hipolitowi synom Walentyno-
wiczom Chorążynie i Choż., Franciszce Kon-
dratowiczowey Rottm. Upitskiej, Józefowi Do-
rożce Regentowi, Justynowi Jasięńskiemu Sę-
dziemu w stopniu żyda Faywisza; Adamowi
De Sztrungowi Sędz. Gran. Wileń., Antoniemu
Lawdańskiemu Prezesowi Sądu Gr. 1go Depar.
Kawalerowi, Józefowi Jankowskiemu Tytular.
Sowieł., Maciejowi Kuczyńskiemu w stopniu
Antoniego Leowetowicza, Kazimierzowi Dąbro-
wiczowi oyczymowi i opiekunowi sukcesorow
Tyszki, Star. z. Jochelowi Szłomowiczowi Sob-
lowi niemniej i dalszym pretensorom zesłego
Józefa Szadurskiego Sędzica, a zaś Ur. Ferdy-
nandowi Sowieł. Kolleg. oycu Bolesławowi sy-
nowi Kontrymom do złożenia papierów, pozew
edyktalny przed Sąd Gł. Litt. Wileński 2go
Departamentu z instancyi Ur. Kazimierza Sza-
durskiego Leśniczego Województwa Wileń. w

poparciu założoney i dopuszczoney appellacyi
od dekretu Ziem. Wileń. w roku 1825 apryla
15 dnia ogłoszonego, wynosi się mieniąc o to:
gdy Sąd Ziemski Wileń. dekretem powyżey w
dacie wezwany pretensorom zesłego Józefa
Szadurskiego brata żałł. jednym wexle przez
Konst. 1780 r. między szlachtą a mieszczana-
mi skassowane bezwalutne mającym, drugim:
obligami bez zaliczenia pieniędzy wynikłemi,
a trzecim: za dekretemi bez inskrypcyow o-
trzymanemi i nieoprzyjężonemi summy i od
nich procenta, bez żadnego waluty śledzenia,
jakowe przez remissę Sądu Gr. udeterminowa-
ne zostało; bez uznania pieczętarzów do skryp-
tów piszących się, adcytacyi, o którą żalcy do-
magał się; nakoniec bez zyskania właściwemi
śrzedkami potrzebnych papierow stosunki pre-
tensorów niszczących, a w ręku obzałch Kon-
trymow znajdujących się. niepozwalając na-
wet onych jako niestawiających kondemnować,
rekognoskował. Gdy powtóre: obzałney Mar-
cie Szadurskiej w dniu zakroczoney Józefa Sza-
durskiego śmierci, a zatem na umyśle już nie-
przytomnego, dar na zł. pol. 20,000 niewol-
nie zatwierdził; i podobnież Prezydentowi Bie-
lińskiemu oblig na czer. zł: 1000 wydany, ża-
dnego waloru i znaczenia niemający, asseku-
racyą w ręku Kontrymów będącą zgaszony, za
juramentem optycznym rzeczy niewinkującym
approbował, i summę za onym z procentami
wskazał. Gdy potřecie: osobom nawet tym,
które ani pozwow; ani aktoratów nie miały, a za
prośbami tylko do namowy weszły, jako to obzał.
Maciejowi Kaczyńskiemu z przelewu od Antonie-
go Leowettowicza rub. sr. 366; Kazimierzowi
Dąbrowiczowi oyczymowi i opiekunowi sukces-
sorow Tyszki rub. sr. 1206, żydowi Jochelowi
Szłomowiczowi Sobolowi rub. sr. 604; a w o-
góle rubli srebr. 2176 zasądził. Słowem gdy
za skryptami podstępnie przez żydow na czło-
wieku lat pełnych i doświadczenia nie mają-
cym, grą kartową zajmującym się zdobytemi
i dwoma oświadczeniami przez żałł. oycy i sy-
na Józefa Szadurskich zażkarżonemi, Sąd Ziem-
ski Wileński wskazał summy, tym sposobem
massę pokrzywdził, żałł. uciążył. Idąc więc
żalcy do Sądu zakłada prośby nade wszystko:
o skassowanie dekretu Ziem. Wileń. w roku
1825 apryla 15 ogłoszonego, jako nie stosow-
nie do ustaw krajowych i remissy ferowanego;
o uzupełnienie remissy, o skassowanie niest-
snych pretensorow stosunków; o nakazanie
obzał. Kontrymom złożenia wszelkich po Sza-
durskich do tego interessu posługujących pa-
pieroow pod przysięgą; do dowodu i odwodu
etiam juramentowego żałł. bliższym uznania, o
szkody, straty i expensa prawne; o tego wazy-
stkiego decydowania co czasu sprawy proszo-
ném i dowiedzionem będzie.

Roku 1825 mca maja 23 dnia, Woźny
niżej wyrażony świadczę, iż pozew takowy
edyktalny przed Sąd Gł. Litt. Wileński 2go
Departamentu po osoby w nim wyrażone z in-
stancyi W. JPana Kazimierza Szadurskiego Le-
śniczego Województwa Wileńskiego wyniesio-
ny, dla podania do Gazety Kuryera Litt. wła-
sną podpisałem ręką. Dat ut supra. Karol
Gineyko Woźny Ptu Wileń. b. Sądu Gł. Wi-
leń. 2go Departamentu.

Roku 1825 miesiąca maja 23 dnia. Przed

Aktami Grodzkimi Ptu Wileń. stawając osobście woźny w górze podpisany rellacją niniejszego pozwu urzędowie zeznał.

Przyjąłem Regent Onufry Herodeński.

Roku 1825 mca maja 23 dnia, że Redakcyja Gazety Kuryera Litt., ten edyktalny pozew do Sądu Gł. Litt. Wileń wynoszący się do umieszczenia w ogłoszenie przyjąć może, poświadczają. Ziemiński Ptu Wileń. Pisarz Orde-ru ś. Stanisława Kawaler, Józef Olszański.

Niżej wyrażeni podają do powszechny wiadomości, iż ze skutkow rezolucyji Magistratu Wileńskiego po komunikacyji Pocztamtu Litewskiego dnia 8 terazn. mca maja nastaley, na dniu 25 tegoż mca maja o godzinie 3ciej z południa rozpocznie się w Ratuszu Wileńskim licytacya srebra stołowego oraz wszelkicy pozostałości zmarłego tytularnego Sowieńnika Peaszewicza, i takowa licytacya aż do skonklowania oney każdodziennie oprócz dni tabelnych i świątecznych odbywać się będzie.

Datt. roku 1825 maja 20 dnia.

Karol Hurtig R. M. W.

Litewskiego Pocztamtu Exekutor Kobylinski.

3. Od Litewsko - Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie skarbowey należności, za nieoddanie przez Obywatela Józefa Wrotnowskiego wziętych z Wileńskiego prowiantskiego magazynu sposobem pożyczki krup i owsa, wogóle kapitału z procentami do d. 2 junii 1825 roku wyliczonemi, 1903 rub. 14 $\frac{1}{2}$ kop. sr., oddana na sprzedaż z publicznych targów połowa majątku tego Wrotnowskiego Karacyszek, w trockim powiecie położenie inaiącego; do czego naznaczono terminy: 1szy 25. 2gi 27 junii terażniejszego roku, a 3ci i ostateczny we trzy miesiące od dnia pierwszego wydrukowania, które późniey nastąpi w Sankt-Petersburskich albo Moskiewskich gazetach; a zatém życzący kupić pomienioną połowę majątku, zechcą przybyć do tego Rządu na oznaczone terminy, gdzie okazane będą i uprzednie warunki. Dnia 15 maja 1825 roku.

Sowieńnik Iskrzycki.

Sekretarz i Kawaler Kleyst-Naczelnik Stołu Kowalenok.

2 Roku 1825 mca maja 15 dnia. Sąd Taxatorsko Exdywizorski wyrokiem Remissyynym Ziem. Szawelskim w r. 1824 marca 15 d. nastalym, na rozdział funduszu JP. Józefa Narkiewicza dziedzica majątności Iwaszek w powiecie Szawelskim leżący wyznaczony, przeniosłszy swą Juryzdykcyą do miasta Szawel, powodem niejawnienia się wierzycieli, Sądowictwo swe do dnia 16 junii r. b. odroczył, a postanowiwszy całkowitą sprawę w d. 20 junii tegoż roku wziąć do namowy, przez niniejszą awizacyą obwieszcza wszystkich o powyższym postanowieniu z tém zastrzeżeniem, iż ktoby w przepowiedzianym czasie nieobjawił swojej pretensyi, oną bezodzownie utraci.

Prezydent Ziem. Szawel. i Exdywizor. Billewicz.

Józef Sawicki Ziem. Szawelsk. ptu Sędzia.

Pisarz Ziem. Szawelski Jan Jagmin.

M. chał Ławrynowicz Ziem. ptu Szawel. Dekretowy i Exdywizorski Regent.

Aktami Ziemiemi Powiatu Upitskiego, oświadczenie imieniem JO. Xięcia Ignacego Giedroycia Rottm. Kawaleryi Narodowey i Kawalera, czyni się w tém: dekretem oczewistym Sądu Głównego Departamentu Czasowego w 1824 junii 10 dnia ferowanym w sprawie z JW. Rachelą z Kościuszkow Platerową Mar. Onikszyń. i jej nieletnim potomstwem, oraz opiekunami, sądzono dla żalcego Dellra rubli srebr 10,392 kopiejek 78 pięć szóstych i rub. assygnacyynych 600, cytują się wyrazy tegoż dekretu: „Iżby JW. Rachela Platerowa i jej potomstwo, sukcesorowie zesłego Tadeusza Platera, sumę rub. srebrnych 10,392 kopiejek 78 pięć szóstych i rubli assygnacyynych 600, na dniu 23 apryla następnego 1825 roku, przy Aktach Ziemińskich Wilkomierskich nieprzyymując aresztow i nienabywając wlewkow pod ich nieważnością Xięciu Ignacemu Giedroyciowi Rottm. samemu aktorowi lub prawnie umocowanemu za wydaniem kwietacyi opłacili nakazuje, a w zdarzeniu nieopłacenia wolną inekwitacyą wraz po uchybionym terminie i każdego czasu bez obwieszczenia tylko za tym dekretem, przez właściwe Policye Ziemińskie, z wolnym użyciem pomocy władzy wykonawczey, w miarę siódmego procentu, naprzód do majątku Pomusza i Pokroyszczyny, oraz dalszego JW. Racheli Platerowey funduszu, jeśli by zaś takowe dla uprzednich konwikcyow zajęte bydy nie mogły, lub w jakiey części nie wystarczały, wtedy już tą inekwitacyą do majątku Sodaliszek Xięciu Ignacemu Giedroyciowi dozwała.“ Gdy więc Pomusze i Pokroyszczyna, oraz Sodaliszki są ewikcyą dla JO. Xięcia Giedroycia, jak niemniey dalszy fundusz JW. Platerow, iżby więc nikt w żadne układy kontrakta nie wchodził, żalujący delator przez publiczne do Akt oświadczenie zapowiada, i do Gazet Kuryera Litewskiego pomieszcza, w imieniu aktora i za plenipotencyą, podpisuje (w protokule podpisano) Wincenty Jozefowicz Sekretarz Gran. Upit.

Zgodność z protokulem poświadczam, Dyonizy Poskoczym Ziemiński Ptu Upit. Regent.

Wolno drukować, Maciej Paszkiewicz Pisarz Ziemiński Ptu Upit.

3. Ur. Sylwaster Lisiecki, niegdy Floryana i żyjący Łucy z Dłuskich Lisieckich, małżonków, syn, w roku 1809 wszedł w służbę do woyska polskiego, od którego czasu nie dał Familii żadney o sobie wiadomości, i Familia, po mimo starania swojego, od władzy właściwey Królestwa Polskiego i z prywatnych badań takowey o nim niepowzięła. Współsukcesorowie wspomnionego Sylwestra Lisieckiego, w powiecie Włodzimierskim Gubernii Wołyńskicy zamieszkali, niemając pewności o mieyscu jego pobytu, życiu jego lub śmierci, doświadczają różnicy w interessach, gdyż, bez wiedzy o nim, niemogą ani działu między sobą bezpiecznie dokonać, ani żadnych funduszw znikąd podnieść, ani też spraw kończyć. Z tych powodów wzywają w mowie będącego Sylwestra Lisieckiego, aby się zgłosił do nich w celu pozyskania swey successyi. Dnia 5 maja 1825 roku.

Wiedzy Ministeryum spraw wewnętrznich urzędnik, zawiadujący wydziałem zagranicznym w kancelaryi Gubernatora Cywilnego Wołyńskiego Józef Maciejowski, Radzca Tytularny.

3 Roku 1825 miesiąca apryla 20 dnia. Przed

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 60.

Wilno dnia 25 maja r. s. 1825 Roku.

FRANCYA.

Odebrany tu list z *Kadyru* pod d. 19 kwietnia donosi: „Wczoraj przybył tu oficer angielski z listami do rządu swego z Indyy Wshodnich, odbywszy podróż przez czerwone morze i *Gibraltar*. Miał przywieść wiadomość, iż wszyscy Sypoje, podburzeni przez cudzoziemców, w tym celu przybyłych, bunt podnieśli, i że kompania angielska widząc, iż nie może przytłumić powszechnego powstania, chce opuścić Indye. Oficer ten popłynął do Anglii.“ Powyższa wiadomość mało tu wiary znajduje; przeoczyćby z taką nowiną wysłano oficera, któryby lepiej tajemnicę zachować umiał. Jest jednak osobliwszą rzeczą, iż gazety włoskie wzmiankują o podobnej wiadomości, którą tatarzy, wysłani d. 14 marca z *Tauris*, mieli przywieść do *Stambulu*.

— Dnia 16. —

Król Jmć przeznaczył dla wojska 800 krzyżów legii honorowej, między któremi jest 60 krzyżów oficerskich.

Nie dnia 4 lecz dopiero d. 6 czerwca odprawia Król Jmć po koronacji uroczysty wjazd do *Parża*.

ANGLIA.

Londyn dnia 11 maja.

(z *Gazety Warszawskiej*).

W tych dniach Xiążę *Sussex* założył kamień węgielny do mostu na ławcach w *Hammer-smith*. Przy brzegu *Tamizy* wystawiono obszerny amfiteatr. Przeszło 10,000 osób znajdowało się na tej uroczystości. Okrety strzelały z dział, i zatknęły banderę; bito oraz wędzwoy. Pod kamień węgielny włożono zamkniętą puszkę z pieniędzmi tego roku bitymi, a na kamieniu dano stosowny napis. Gdy Xiążę zakładał kamień, lud śpiewał narodowe pieśni.

Towarzystwo wspierające artystów obchodziło onegdaj 16tą rocznicę swojej: przewodniczył sekretarz stanu *Peel*. Doniósł, iż gdy Króla Jmci prosił do uczestnictwa w rzeczonym towarzystwie, Monarcha odpowiedział: *Mniemam, iż oddawna już jestem na czele tego towarzystwa*. Król Jmć ofiarował 100 gineów. Oprócz tego zebrano 648 funtów szterlingów (25,920 zł. pol.) i 120 funt. szterl. (4800 zł. pol.) rocznego funduszu.

Od czasu zmniejszenia cła od wprowadzanej wełny z Niemiec do kraju naszego, podwoił się wywóz sukna, zwłaszcza grubszego, do różnych części świata, a szczególniej do Ameryki południowej.

Wiadomość o odmianie polityki handlowej w Anglii, sprawiła przyjemne wrażenie w Ameryce Północnej, gdzie gazety wychwalają bardzo *Pana Huskisson* i kanclerza skarbowego.

W ostatniej połowie lutego odebrano w *Bahia* i *Fernambuco* wiadomość, iż rząd angielski chce uznać *Brezylię*, i że rozpoczęte w tej mierze układy z *Portugalią* znacznie się posunęły. Powyższą wiadomość ogłosił publicznie gubernator, z tym dodatkiem, iż *Pan Stuart* został mianowany posłem W. Brytanii przy Cesarzu *Don Pedro*, i że *Portugalia* otrzyma wynagrodzenie w ilości 2 miliony funt. szterl. (80 milionów zł. pol.).

— Dnia 13. —

Xiążę *Esterhazy* dał tu d. 10 b. m. wspaniałą ucztę na 800 osób, a nazajutrz udał się do *Pana Canning* bawiącego w *Comberwood*, dla pożegnania się z nim przed wyjazdem do stałego łądu. Na ulicy oxfordzkiej ciężka bryka wywróciła pojazd jego. Xiążę skaleczył twarz i stłukł się; powrócił więc, lecz dzisiaj mógł już wyjechać.

Ze wszystkich stron potwierdza się wiadomość o zupełnym zniszczeniu wojska egipskiego, które śmiało wylądować na ziemię grecką. Obecnie tu deputowani greccy *Orlando* i *Kuriottis* ogło-

sili urzędowe pismo, które od prezesa władzy wykonawczej, *Jerzego Konduriotti* z *Trypolizy* pod d. 30 marca odebrali. Wyrażono w niem: „Wojsko egipskie, które wysiadło pod *Modon*, wynosiło do 10 000 ludzi, i z radością donosząc WPanom, iż nieprzyjaciel nie uszedł losu, jakiego tak nieroztropne przedsięwzięcie doznać musiało. W krwawej bitwie pod *Navarino* d. 27 b. m. (marca) wojsko nasze pod dowództwem generałów *Carabassos*, *Christos*, *Caraiseakis*, *Zavellas* i *Scurtis* pokonało nieprzyjaciela i zniewoliło go do ucieczki.“

Gazeta Argus, wychodząca w *Buenos-Ayres*, z dnia 26 stycznia, umieściła dwie odezwy generała *Olaneta*, wydane dnia 4 stycznia z *Oruro* do wojska królewskiego hiszpańskiego i mieszkańców Peru. Pierwsza jest w tej osnowie: „Waleczni żołnierze! Zebrane w *Cusco* wojsko złożyło haniebnie broń d. 9 z. m. pod *Quinuapata*, i przez bardziej jeszcze upodlającą kapitulacyą dowódcy jego odstąpił wszystkich prowincy aż do *Desaguadero*. Stańcie na granicy, którą wam oręż wskazuje, a wierność wasza to złe naprawi. Każdy z was jest obrońcą Peru, i witam was takim nazwiskiem. Gdy liberaliści wtargnęli do tego kraju, i z właściwą im dzikością roznieśli postrach pustoszący wojny, wtenczas daliście wielkie dowody mężstwa i odwagi. Szybkość, z jaką nieprzyjaciela ostarza i tronu ścigaliście, i śpieszne pochody wasze, wzbudziły powszechne zdumienie, i zapewniają wam nieśmiertelną sławę. Nieprzerwane tryumfy powinny każdego z was zachęcić do ostatniej ofiary, abyście śmierć przekładali nad sromotne życie. Czyliż w najniebezpieczniejszej chwili stamiecie się niewiernymi stalemu przedsięwzięciu bronięcia Króla? Nie, zapewna. Znam wasz sposób myślenia, wasze przywiązanie do prawości i wasze życzenia względem dobra Peru. Dotąd jako bohaterowie walczyliście za *Ferdynanda VII*; nieścieżęście nie potrafili was pokonać; czyliż cofniecie się, kiedy laury szczęśliwego zwycięstwa zdobiją skronie wasze? Pierwsi ogłosiliście samowładztwo Króla; a potomność z uwielbieniem sądzić o was będzie, i imiona wasze przejdą bez skazy do przyszłych wieków. Bardzo wiele ucierpieliście; lecz stałość waszego charakteru nie da się przytłumić, i uczyniła was jeszcze większemi w obliczu świata. Utrzymajmy prerogatywy królewskie. Jeśli ten wielki cel osiągniemy, wdzięczny Monarcha nagrodzi sownie poddanych, których wierność zachowała mu posiadłości jego. Słuchajcie głosu honoru i sprawiedliwości, a pozyskacie nagrodę, jaka się mężstwu należy.“ W drugiej odezwy zapewnia *Olaneta* peruwianów, iż mimo kłeski dnia 9 grudnia 1824 nie można jeszcze rozpaczać o sprawie królewskiej. Generał-major *Don Pio Tristan* ma 50-tysięczny korpus, który z własnym jego wojskiem ocalić może Peru; a chociażby nawet *Tristan* przyjął kapitulacyą, żołnierze atoli jego udadzą się do wojska *Olaneta* i wypędzą nieprzyjaciela. Generał *Olaneta* wyraża w końcu odezwy swojej: „Długie doświadczenie wskazało wam okropne skutki rozwołnienia praw. Bądźcie spokojni; wojsko czuwa nad waszym bezpieczeństwem. Nie trwożcie się względem wypadku, który tylko pomyslnym być może.“ Zdaje się więc, iż wojna w Peru jeszcze się nie skończyła.

Parlament

I z b a W y ż s z a.

Dnia 9 b. m. Arcy-Biskup Kantuariyski podał kilka petycyy przeciwko nadaniu swobód katolikom; przeciwnie zaś *Margrabia Landsdown*, *Hrabia Grey* i *Lord Holland*, podali petycye za nadaniem swobód. Dozwolono nawet *Margrabie-mu Landsdown* przeczytać jedną z tych petycyy, mocno napisaną, i podpisaną przez wszystkich protestantów mieszkających w hrabstwie *Kerry*. Podana przez *Hrabiego Grey* petycya, jest podpisana przez wszystkich prawników w mieście

Newcastle, i Lord kanclerz oświadczył, iż lubo przeciwny nadaniu swobód katolikom, przyznaje atoli, iż nader szanowni ludzie podpisali wspomnianą petycję.

HISZPANIA.

Madryt d. 4 maja.

(z Gazety Warszawskiej).

Listy z Gibraltaru donoszą o wzmocnieniu tameczney osady angielskiej dwoma półkami.

Dowiadujemy się, iż zlecenie dane Panu Stuart, aby Króla Jmci Portugalskiego skłonił do uznania niepodległości Brazylii, nie wzięło jeszcze skutku. Słychać znowu, iż dwór przeniesie się z Lisbony do Rio-Janeiro.

— Dnia 5. —

(z Korrespondenta Warszawskiego).

Korweta wojenna Ica, po 118 dniach żeglugi, zawinęła na d. 27 z. m. do Kadyxu z Quicoa (w Peru). Tylko kapitanowi Hull pozwolono wysiąść na ląd, który bez zatrzymania się pośpieszył z depeszami do Madrytu. Korwecie niedozwolono najmniejszego związku z portem, i wyszedł rozkaz, ażeby żaden statek zbliżać się do niej nie ważył. Pomimo wszelkich ostrożności, dowiedziano się jednak, że korweta ta przywiozła wiadomość o klęsce wojska królewskiego, i kilku oficerów z korpusu Laserny. Nazajutrz, to jest dnia 28, zawinął znowu bryg kupiecki zwany S. Wawrzaniec, który z Porto-Rico w 47 dniach odprawił żeglugę; i z tym najmniejszą niedozwolono komunikacyi.

PORTUGALIA.

Lisbona d. 30 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Król Jmci wyjechał na kilka tygodni dla zwiedzenia północnych swoich prowincyi.

Pan Stuart ma popłynąć stąd d. 15 maja do Brazylii.

TURCYA.

Stambul dnia 23 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej).

Odebrano tu niepomyślnie dla turków wiadomości z Morei. Ibrahim Basza jest w przykrym stanie; grecy zewsząd nacierający często nań uderzają. Słychać, iż po wyładowaniu jego wszyscy grecy wzięli się do broni. Kapitanowie okrętów chrześcijańskich, przybywający z Morei, każą się obawiać o los Ibrahima Baszy; lecz turcy pokładają jeszcze nadzieję w zdatności jego, że się potrafi z tego kłopotu wydobyć. Nic nie wiemy o wojsku tureckim, które pod dowództwem Seraskiera Reszyd Baszy, ciągnie lądem ku Morei.

Od granic Tureckich d. 7 maja.

(z teyże gazety.)

Słychać, iż Odysseusz, który przez obojętne postępowanie nadwątlil wojskową sławę swoją, zniszczył korpus turecki w Beocyi. Turcy ogłocili Eubeę z wojska, i tylko w twierdzy Negreponu szczupłą osadę zostawili. Zdaje się więc,

iz posłane tam od rządu greckiego wojsko będzie dostateczną dla połączenia tego kraju z konfederacją grecką.

WŁOCHY.

Od granic włoskich dnia 6 maja.

(z Gazety Warszawskiej).

N. Cesarz Jmci Austriacki bawił w Mantui od d. 50 kwietnia do 4 b. m. Co wieczór domy w mieście bywały oświecane. Na uwiecznienie pamiątki pobytu Monarchy, municypalność postanowiła zrobić nową ulicę, prowadzącą do Foro Virgiliano, i tym celem kilka domów rozebrano. Przy wejściu do tey ulicy wystawiono bramę tryumfalną z napisem: *Alla Maèsta di Francesco I questo nuovo adito al Foro Virgiliano la patria del cantore di Augusto dedica e consacra.* NN. Cesarstwo Ichmość Austriacy i Xiężna Parmy, przejechali d. 2 b. m. najpierwey przez wspomnianą bramę. Nazajutrz Xiężna Parmy wyjechała do stolicy swojej, a d. 4 b. m. wyjechali NN. Cesarstwo do Kremony, gdzie tegoż dnia w południe przybyli.

Towarzystwo Angielskie podejmujące się oświecenia gazem ulic kilku stolic Mocarstw Europejskich, uczyniło także stosowne propozycye rządowi w Rzymie. Gaz ma być wyciągany z oliwy, aby ta gałęź rolnictwa krajowego nie doznała uszczerbku.

— Dnia 7 —

Dnia 3 b. m. przybyli do Medyolanu hrabia Schulenburg-Klosterode, poseł Saski, i Hrabia Bernstorff, poseł duński przy dworze Cesarsko-Austriackim; nazajutrz zaś zjechali tamże posłowie angielski Pan Wellesley i Lukieski P. Ostini.

— Dnia 10. —

NN. Cesarstwo Ichmość Austriacy zabawiwszy od d. 4 do 6 b. m. w Kremonie, wyjechali do Lodi. Municypalność w Kremonie działającą podług sposobu myślenia łaskawego Monarchy, postanowiła, aby większa część summy, przeznaczony na uroczystości w czasie bytu jego, obrócono na wykupienie rzeczy, które ubodzy zastawili w Lombardzie. W przejeździe do Lodi raczyli NN. Cesarstwo Ichmość zabawić nieco w Codagno. Wystawiono tam bramę tryumfalną, przy której zgromadzone władze z deputacyą gminy powitały Monarchę. Cesarz Jmci zwiedził tamęsny sławny stabliński magazyn sera, zwanego Parmezań, i przędzarnią braci Lamberti. Przed południem przybyli NN. Cesarstwo Ichmość do Lodi w śród odgłosu dzwonów i radośnych okrzyków ludu.

Xiążę Metternich, kanclerz, przybył w nocy z d. 7 na 8 b. m. do Medyolanu, jadąc z Paryża przez Lugdun, Nismes, Marsylią, Niceę, Col di Tenda, Coni i Alessandryą. Podróż ten odbył w 17 dniach.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 23 maja; rubel srebrny 3 rub. 74½ k., czer. zł. nowy 11 r. 80 k., imperyal 37 r. 45 kop.

Observacje meteorologiczne.	Czas obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
	d. 23 godz. 2½ wieczor.	27 cal. 8,8 lin.	+ 18.25 stopni.	Południowy	Pogoda.
	d. 24 — — — — —	27 — 6,8 —	+ 19 — —	Południowy	Pogoda.
	d. 25 godz. 5 z rana	27 — 6,0 —	+ 12 — —	Południowy	Pochmurno.

Pozwolono drukować. Z polecenia J.W. Wojennego Litewskiego Gubernatora Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.